

den samme Bestræbelse efter at faae den ordnet, enten ved en Commission eller paa anden Maade. Jeg anseer det Forslag, som er stillet af Udvalgets Mindretal, for fuldstændig upraktisk, thi ligeoverfor Vanskeligheder kan det i mine Tanker ikke nytte noget at udøve et Tryk paa Steder, hvor det ikke kan virke. Hvis vi vare istand til ved et Votum at tvinge os selv til at tage vor Deel af Vanskelighederne, kunde det endda gaae an, men det Votum, som Mindretallet foreslaaer, gaaer ud paa at lægge alle Vanskelighederne paa Regjeringens Ryg, og det er i mine Tanker ubilligt, ja, jeg tør næsten sige uretfærdigt. — Jeg skal ligeledes vedkjende mig den Anstuelse, at jeg hører til det ringe Mindretal, som har stillet Forslaget under Nr. 48. Jeg veed, sjøndt jeg dengang var fraværende, at den ærede Ordfører har udtalt de Grunde, som have bevæget mig til at slutte mig til ham angaaende dette Forslag, og jeg skal derfor ikke opholde det høie Thing ved nærmere at udtale mig derom.

Winther: Maa jeg bede om Ordet for en personlig Bemærkning.

Formanden: Det ærede Medlem har Ordet for en personlig Bemærkning.

Winther: Ja, mine Herrer, naar en Minister udtaler sig paa en saadan Maade, som her er skeet ligeoverfor mig, er jeg nødt til at tage Ordet, og den Retfærdighed slylber man mig at høre et Svar af mig til den ærede Minister (Modsigelse). Det glæder mig at høre, at der er Noget, der vedkjender sig, at man ikke slylber mig Retfærdighed! Jeg vil blot sige, at det aldrig kunde falde mig ind at foreskrive eller blot raade den høitærede Minister, hvordan han nu skulde handle, men jeg har tilraadet mine Meningsfæller at gaae samme Vej som jeg og ved at stemme for dette For-

slag at hjælpe den ærede Minister til at faae en Støtte i sine Bestræbelser. Det ligger aldeles udenfor den ærede Ministers Handlinger, han kan aldeles ikke indvirke Nogetsomhelst paa det, som jeg her raader til, det er Noget, der ikke vedkommer hans Handlinger, men det vedkommer vore Handlinger, hvad jeg har tilladt mig at omtale. Deri kan den ærede Minister dog ikke finde noget Anstødeligt, naar han havde overveiet, hvad jeg egentlig sagde. Jeg skulde iøvrigt bemærke, at naar man siger, at denne Commission ikke skulde kunne tilveiebringe noget egentligt Resultat og i alt Fald ikke være et Universalmiddel, troer jeg dog at kunne sige med Sandhed, at der ved samme kan tilveiebringes Noget, som nu mangler, og det er: Klarhed i Sagen, et Grundlag for et Votum af Rigsdagen. Det er altsaa Rigsdagen selv, der vil komme til at afgjøre, hvorvidt de Oplysninger, der kunne faaes gennem en Commission, ere veiledende til at tage en saadan Beslutning, som den antager for at være rigtig, og som altsaa hidfører de Besparelser, som den vil. Man maa derfor paa ingen Maade sætte Udbyttet af en Commission for lavt.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet: Jeg forstod den ærede Tale, som om han sagde til det høie Things Medlemmer: I behøve aldeles ikke at bryde Eder om, hvad Ministeren siger; thi om vi end nu stemme mod ham, vil han dog gaae ind paa det, jeg anseer for det Rigtige. Paa anden Maade har jeg ikke opfattet eller kunnet opfatte hans Udtalelse, og jeg troer derfor, at jeg var fuldt berettiget til at sige, at jeg ikke forlangte hans Raad og ikke vilde gaae efter hans Raad eller tage min Beslutning efter hans Raad, og at jeg ikke vilde forandre den Udtalelse, jeg med saa stor Bestemthed har gjort, fordi han fandt den unyttig.

Da ikke Flere begjærede at yttre sig, gik man til Afstemning, hvorved:

1) Forslag af Ministeren under Nr. 45, tiltraadt af Udvalget:

Bet. Nr. 58. (Theatret).

V. C. under I. rettes Bevillingen, 79,211 Rd. 64 §, til 78,111 Rd. 64 §.

vedtoges eenstemmig med 86 Stemmer.